
RUBRIEKTITEL

GELUKKIG NIEUWJAAR

Gods vrede zal stromen over heel de aarde,
zijn koninkrijk kome,
zijn gerechtigheid.
Steeds nieuw geboren
doet Hij van zich horen.
Hij wekt in ons de vrede en alle goeds.

Ook wij,
nieuw geboren,
omgekeerd ten leven.

Wij doen van ons horen in woord en daad:
kleine gebaren
maar niet te bedaren.
Wij zijn in staat tot vrede en alle goeds.

Gezegende dagen,
Nieuwjaar van verlangen,
van zoeken en wagen in deze tijd.
God brengt ons verder,
Hij is onze herder.
Zo gaan wij richting vrede.
Vrede en alle goeds!

(Jan van Opbergen)

Gezinsviering met koningen

eucharistie met priester Paul en diaken Bert

zondag 9 januari 9.30u

parochiekerk Sint-Antonius Wolfsdonk

Welkom als koning, kameel,
met of zonder ster, ...

De pastorale zone Sint Rochus
en de parochie HH. Maria -Pieter-Antonius
wensen jullie
een innig kerstfeest
en alle goeds
in het nieuwe jaar.

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

LANGDORPSE VOLKSVERTELLINGEN - deel 2

1. De Heihussen van de Dorenberg (door M.E. 79 jaar)

‘Op de Dorenberg bij Aarschot, in de zogenaamde Groef, waren er eertijds diepe holen waarin de Alvermannekens en hun vrouwtjes, de Hussen of Heihussen, verbleven. Daar hadden zij alle soorten woningen en kamers gemaakt. Die Alvermannekens waren een klein volkje met een vreemde natuur; met bruinachtig vel, glinsterende ogen en zwart haar. Ze zwierven rond, stalen en plunderden als de kans zich voordeed, randden de voorbijgangers aan en deden allerlei schade.

Als ze een beest doodgedaan hadden, een haas of een vos, kwamen ze bij de boeren en vroegen de ketels en potten om het gereed te maken. Als ze niet kregen wat ze gevraagd hadden, deden ze lelijk met dreigementen en verwensingen en dan gingen ze het vragen aan een andere boer. Maar als ge hun vraag inwilligde, trokken ze naar de Groef met uw gerief. Was de ketel proper, dan kreeg ge hem vuil terug; was hij integendeel vuil, dan brachten ze hem schoongeschuurd weer. Af en toe wilden ze iets

koken op het hof van de ene of andere boer en het gebeurde nogal eens dat ze verjaagd werden. Maar dan liepen ze naar de schuur en maakten daar een groot vuur. Opdat het stro niet zou verbranden, streken ze er een bijzondere stof op. Maar als iemand van het huis het riskeerde hen te beloenen, dan vloog het stro in volle vlam.

Als ze zo lang genoeg de mensen hier gepest hadden, besloten de boeren het kwade gespuis te verjagen. Met heel het dorp, gewapend met schoppen, rieken, bijlen en stokken, trokken ze naar de Dorenberg en joegen de Alvermannekens en hun Heihussen over de Demer, naar Rillaar toe en nog verder. Nog enkelen schoten er over, maar ook die werden later verdreven en ze zijn nooit teruggekeerd.'

(door B.L. in 1976)

'Over de Hussen van de Dorenberg en hun verdwijning deden heel wat verhalen de ronde. Men beweerde dat ze niet werkten. Ze waren lui en leefden van roof en diefstal. Wie te oud werd, staken ze eenvoudig levend in het graf. Als enige troost gaven ze de begravene een fles bier mee. Op onregelmatige tijdstippen kwamen de Hussen samen om te beraadslagen. Ze zwierven daarna rond in de omgeving van de Dorenberg om te stelen en te plunderen. Ze haalden de dieren uit stallen en weiden, ze vernielden de oogst. Het ging zelfs zover dat ze woningen en stallen in brand staken. Bij de boeren leenden ze allerlei gerief, maar ze brachten het nooit terug. Later wou een bruine pater hen bekeren. Toen hij in hun hollen kwam, viel er echter een zware steen op zijn hoofd. Het lijk van die pater zou daar nog onder een steen liggen.

De omwonenden waren allesbehalve ingenomen met dat vies gepeupel. Ze besloten die duivelse Hussen uit te roeien. Een zekere nacht raaptten ze hun moed bijeen en gewapend met schoppen, rieken, bijlen en stokken, trokken ze naar de Dorenberg. Ze verscholen zich en toen al de Heihussen naar buiten kwamen, slopen ze vooruit en deden ze de ingang van de hollen instorten. Zware rotsblokken versperden de ingang, zodat geen enkele Hus nog binnen kon. En dan begon de klopjacht. De meeste Hussen werden gedood en de overigen vluchtten door de beemden naar Rillaar, waar ze verder gingen met hun vals gedoe. De inwoners van Rillaar hebben het nooit kunnen appreciëren dat zij de Hussen op hun nek kregen'.

Volgens A. Paessens zou de naam Dorenberg van **Thorberg** komen en zou het een heilig woud op de berg geweest zijn, waar Thor werd aanbeden.

In de grotten van de Dorenberg werd vroeger ijzererts gekapt. De berg heette later de Wijngaardberg. Thans zou men nog de vroegste aardbeien van de streek tegen de zuiderhelling van deze berg kweken.

B.L. houdt het logischer bij **Dorenberg**, in de betekenis van doornen, of bij Dorreberg of onvruchtbare kale berg.

In de naam Heihussen meent de auteur een verband te zien met de Bohemer Jan Hus, die als voorloper van de Hervorming kan beschouwd worden. Zijn volgelingen de '**Hussieten**', vormden in de 15de eeuw een belangrijke sekte. Vele Hussieten kwamen uit Hongarije-Oostenrijk naar onze gewesten, toen wij onder het Oostenrijks bewind leefden.

Bij de Dorenberg zouden inderdaad zwervende stammen van Bohemers zich hebben neergezet. Gezien de reputatie die de Bohemers hadden en gezien deze zwervers niet wisten van wat hout pijlen maken, is het begrijpelijk dat deze plundersaars en kwade zielen weldra 'heidense Hussen' genoemd werden. Door verbastering zou de naam Heihussen ontstaan zijn. Hun geschiedenis werd ongetwijfeld aangedikt met allerlei sterke verhalen, zodat zij ten slotte afgeschilderd werden als onderaardse wezens en kabouters met een slechte inborst.

2. De Laplanders van Wolfsdonk *(door A.P.)*

In volgende, wellicht zeer oude saga, worden de Alvermannekens of Heihussen, Laplanders genoemd. Het verhaal werd in 1982 meegedeeld door Alfons Heylen, geboren in Wolfsdonk in 1904 en als leraar gepensioneerd te Rotselaar. Hij hoorde het van zijn vader Janneke Heylen, dorpsonderwijzer te Wolfsdonk.

In de Groef en op de Steenheuvels van Wolfsdonk woonde lang geleden een soort volk, klein van gestalte en bruin van huidskleur. De kleine mensen plaagden de mensen uit de streek. Iedereen was er bang voor. Ze stalen bijvoorbeeld een geit of ze namen wat dan ook mee. Als ze iets wilden klaarmaken, kwamen ze het nodige gerief halen. Men gaf nogal gemakkelijk het gevraagde mee. Mocht iemand weigeren, dan kon hij er bijna zeker van zijn dat zijn hooimijt in brand werd gestoken of iets dergelijks. Wanneer men iets meegaf dat vuil was, kwam het proper terug, en als men iets gewassen meegaf, kreeg men het vuil terug.

Het gebeurde eens dat iemand met tegenzin een ketel meegaf. De mannetjes liepen er recht mee naar de schuur, staken een balk tussen twee hooimijten, hingen daaraan de ketel en stookten daaronder een vuurtje. Toen de boer kwam aangelopen en riep: 'Pas op mannen, jullie gaan mijn huis in brand steken', antwoordden de Laplanders: 'Bij ons gebeurt zoiets niet'.

Ze hielden eigenaardige gewoontes in zwang. Wanneer een vrouwtje zeer oud werd, gingen ze die levend begraven in de Steenheuvels en dan zegden ze vooraleer ze de put dichtwierpen: 'Ga er maar in moederke, we zullen u nog brood meegeven.' Dan gaven ze nog een stuk brood mee en wierpen ze de kuil dicht.

De mensen werden hun plagerijen beu en voelden zich niet meer veilig. Daarom organiseerden ze een klopjacht. Ze zochten hen in holen van vossen, in de groeven, in de bossen ... tot ze allemaal verdwenen waren. Waar ze naartoe getrokken zijn weet eigenlijk geen mens, maar er zijn er die beweren, dat ze het op een akkoordje hebben gegooid met de Bohemers en dat hun afstammelingen nu de laatste tijd terug hier zouden zijn, maar niet meer in de vorm zoals men ze toen heeft gekend.

3. **Een addernest in Langdorp** *(door Z.v.d.B. in 1896)*

'Op de grens van Langdorp nabij Wolfsdonk stond een oude hoeve met een hofgracht rondom. In de woonkamer van die hoeve verbleef een adder onder de klokkast, zonder dat de bewoners het wisten. De vrouw had een zoontje dat doorgaans een gedeelte van de namiddag sliep, zoals kinderen wel eens gewoon zijn. Ondertussen gingen de ouders werken op het veld en lieten het knaapje zonder bewaking achter. Maar vooraleer ze wegging, zette de moeder een kom melkpap klaar voor het kind, dat reeds alleen kon eten. Toen het wakker werd begon het van de pap te eten. De adder wachtte telkens dat ogenblik af om zijn schuilplaats te verlaten en aan de melk te komen slabberen. Omdat de vader dikwijls paling ging vangen en zijn vangst meebracht naar huis, dacht het kindje dat dit ook een paling was en het had dus geen schrik van de adder. Ook de adder wachtte zich wel het kindje enig kwaad te berokkenen.

Het duurde zo geruime tijd. Op zekere dag was de slang weer samen met het kind aan 't eten, toen het knaapje bemerkte dat de adder niets anders at dan het dun en de brokken liet liggen. Daarop zei het, terwijl het met de lepel sloeg: 'Brokken ook opeten, lelijk beest'. De moeder die achter het huis aan 't werken was, hoorde dat en ging binnen, in de mening dat het de kat was die de melk uitslabberde. Hoe groot was haar ontsteltenis, toen ze de adder door de kamer zag slingeren en onder de klokkast verdwijnen. In allerijl riep ze haar man de geburen erbij en men vond de slang in haar nest met drie jongen.

De adder vluchtte het huis uit, liet de jongen achter, en ging zich in een hooimijt verbergen. Die werd in brand gestoken om het ondiep in de vlammen te doen omkomen. Maar de adder slaagde erin uit de brandende hooimijt te ontsnappen en in het water van de hofgracht te glijden. Daar werd de adder met een palingvork gevangen en gedood.

Het huis waar dit is voorgevallen staat nog bekend als 'Den Addernest'.

4. **Kludde met zijn hachten** *(zoals verteld door Jef Geerts en opgetekend door M. Salaets)*

Vroeger, lang geleden, woonde er op de Groef 'Kludde', een soort van boze geest, die ronddoolde en de schrik van Wolfsdonk was.

Zo kon het gebeuren dat mannen, die 's avonds op café gezeten hadden en het riskeerden om binnendoor langs de Mertenheensstraat naar huis te gaan, besprongen werden door Kludde met zijn hachten of kettingen. Die sprong dan op hun rug en draaide vliegensvlug zijn hachten rond de borst van zijn slachtoffer. Niets hielp om zich er van te ontdoen. Maar gelukkig, er was een wondermiddel.

Kort na de oorlog had F. Brems – in opdracht van zijn buurvrouw – aan een eik op het kruispunt met de Oude Mechelsebaan een kapelleke gehangen. Als de geketende man, met Kludde op de rug, erin lukte om dat te bereiken, en zevenmaal rond de eik te geraken, dan moest Kludde zijn hachten lossen en de man in vrijheid laten gaan.

Dat een man dan 's nachts wat laat thuiskwam, was niet altijd de schuld van het blijven plakken op café, maar wel van Kludde met zijn hachten.

Bronnen: Oude verhalen ... betoverend, T. Aerts; A. Peeters: Ons Volksleven 1988; Mededelingenblad AKVH 1988. Over Alvermannen, Heihussen en Laplanders in Het Oude land van Aarschot 1988; B. L., Heemkunde te Aarschot in: Tijdingen van her Beatrijsgeselschap, winter 1976-77; Z.v.d.B, Ons Volksleven 77-78.

Een volgende bijdrage gaat over Langdorp onder de Boerenkrijg aan het eind van de 18de eeuw. Bijdragen van vrijwillige medewerkers worden in dank aanvaard.

SACRAMENTEN VOOR DE DRIE GELOOFSGEMEENSCHAPPEN

Voor het vastleggen van sacramenten in onze kerken kan u steeds terecht op www.kerkinaarschot.be (klikken op FORMULIEREN of 'belangrijke levensmomenten') of via het zonesecretariaat: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

Doopvieringen

Alle doopvieringen starten om 14u. of om 15u. Doopaanvragen dienen minstens 3 weken op voorhand binnen te zijn. De formulieren staan op de site www.kerkinaarschot.be U kan ze ook onmiddellijk doorzenden naar ni.adams@telenet.be

Huwelijken: Huwelijkskandidaten kunnen hun aanvraag indienen via www.kerkinaarschot.be of het zonesecretariaat.

Uitvaarten: De familie neemt contact op met een begrafenisondernemer. Deze zal de nodige afspraken maken met de lokale verantwoordelijken en priester of diaken.

Ziekensacrament: Men kan hiervoor steeds een beroep doen op priester-op-rust Renaat Van den Berckt (Volkensvoortstraat 35, 3201 Wolfsdonk – 0473/50.43.12)

PAROCHIAAL NIEUWS

CONTACTGEGEVENS PAROCHIE EN ZONE

Algemene informatie (contactgegevens, inschrijvingen) vindt u op www.kerkinaarschot.be Meer info over onze parochie (foto's en archief) vindt u op www.sintpieterlangdorp.be

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorie, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorie).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63.

Elke donderdag 19-20u in de oude pastorie, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel.

013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

Vanaf 31 mei: elke maandag 10-11u in de oude pastorie, Wolfsdonk-Dorp 20, 3201 Wolfsdonk.

Mensen die intenties aangevraagd hadden (vanaf 1 november 2020) en die nog niet konden uitgevoerd worden wegens Corona, kunnen hiervoor een andere datum aanvragen, hetzij door langs te komen op het secretariaat, hetzij telefonisch of per mail.

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borght (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborght@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

VIERINGEN

GIJMEL

Zaterdag 1 januari: Eucharistieviering om 18.00 u.

WOLFSDONK

Zondag 2 januari: Gebedsviering om 09.30 u.

LANGDORP

Geen vieringen

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. na de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14